

133 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 12.IX 1848
 HUB, JVS handskriftssamling

Min egen älskade Make!

10 Gud vare låf att du lyckligen anländt, och är vid helsan, jag var så bekymrad, skilsmässan nu var svårare än förra sommarn. Tanken på att vi alldrig skulle träffas återkomm oupphörligt, och jag tyckte, då vi skildes Söndags aftonen, du gick i din kammare och jag blef ensam i min, att jag hädanefter skulle förblifva så utan stöd, Gud hvad det var tungt, och ännu har det ej försvunnit, jag har så mycket, mycket att förebrå mig, och tro att jag finner och ser huru litet jag har kunnat göra dig lycklig.

Men kunde du läsa i mitt inre skulle du få se, att jag icke varit och är likgiltig som du tror, utan att kraften har saknats att utföra det, jag af själ och hjerta önskat, och det som verkligen äfven gjort mig nöje.

20 Jag vill nu lämna allt i Guds hand han styr väl allt till det bästa, och var ej heller du mera ängslig, utan förströsta på Guds hjälp. Glöm allt, och låfva mig, att tillsammans börja och arbeta på min bättring och förädling. När jag tänker huru mycket jag skulle behöfva lära, för att uppfylla mitt kall, misströsstar jag, och frucktar att de små skatterna Gud skänkt mig ännu engång förakta mig. Du är lycklig du som har så rika gåfvor att skänka dem. Gud i himmelen låte dig få lefva, för att inrota att godt och ädelt i deras i mitt hjerta.

30 Lilla Hanna frågar efter dig och tröstar sig med att du är i skolen hos Tossana, hon har Gud vare låf varit frisk, äfven Gossen har varit lika snell som förut, utom att han väcker mig klockan fyra fem om morgnarna. Tomt har hemmet varit, men jag har ej kommit att flytta, och inte blir det numera af, jag far ibland hem, och äter middag.

Calle mår äfven bra, och går alla dagar hos Frans och läser sin lexa. I början ville han väl hela dagen vara ute, utan att säga till, men nu har jag sakt till, och nu blir han nog snell. Bekymra dig ej om honom jag skall nog bjuda till att sköta homom så godt jag kan.

Lilla Gossen ropar jemt efter mig, derföre skall du ej förundra dig öfver att brevet blir fjeskigt.

Flickorna har varit så goda och helsat på mig rätt ofta, så att jag nästan ingen afton hittills har varit ensam.

40 Jag hörde af Emma att Baron Wullfert talt om för Guvernören att han träffat dig, ungefär tio mil från Helsingfors, det gjorde mig så glad och jag tog för afgjort att du lyckligen anländt.

I går var jag i Kyrkan, och det bekom mig ej illa. På eftermiddagen var jag hos Kellgrens en timme, det är alt hvad jag har varit ute, utom hos Pappa på middagar, de komma efter mig med häst, och den väntar, så länge jag har ätit och sedan res jag åter hem.

Om det skulle passa att du på samma gång du går i bodorna, skulle fråga efter sådant ylemusslin som profvet som medföljer, en tre fyra aln, min klädning ligger alldeles obegangnad om jag ej får tyg till nytt lif.

50 Pappa glömde en comission, och jag skall gå dit och bjera notan, på frön som du borde hemta med dig.

Et bref som du fick med förra posten afsänder jag nu, utan att läsa en enda rad, jag måste taga bort querver- till, ty annars hade det kanske vägit mera än et lod.

Gud låte dig vara vid helsa, det är min dageliga böd till Gud.
 Farväl mitt halfva lif, det andra halfva skänker jag barnen.
 Skulle jag kunna vänta till morgon får jag säkert bref Farväl

134 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 16.IX 1848*
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Gumma Lilla!

10

Thorsdagen den 14 på aftonen kom jag hit efter en resa, som blott med några regnskurar afvek från vanlig, tråkig skjutsfärd. Jag bor hos Fr. Tengström, för närvarande ensam i en våning af fem granna rum. Min helsa är god, och koleran är här föga farlig. Blott bland Finska Sjösoldaterna har den dessa dagar anställt någon svårare härjning. För mig kan Du således vara fullkomligt trygg.

I morgon färdas jag ut på uppvaktningar hos Generalguvernören vice Kansler m. fl. Få se hurudan deras mottagning blir. Hittills låter det, såsom skulle jag hafva god utsigt till tjänsten. Dock kan derpå icke vara att lita. Icke heller gör det mig serdeles glädje. Min enda glädje är, att hafva Eder, mina älskade, ett lugnt hem och dagens nödortfuga behof – hvilket jag också hoppas vinna, så länge Gud ger mig helsa och krafter.

20

Säg åt Pappa, att jag i S:t Michel träffade Provisor Wasastjerna, att han ingalunda af sjukdom var hindrad att komma, hvarföre jag sade honom, att Pappa hört någon resande berätta derom samt åt mig uppdragit, att skaffa ny provisor härifrån, och att han lofvade resa ännu denna vecka. Troligen dröjer han dock några dagar längre men han kommer säkert samtidigt med detta bref.

30

Vid den kalla natten mot Thorsdagen tänkte jag på våra bönor, ärter och neglikor. Få se, om Du låtit plocka af och intaga dem Onsdags aftonen? På neglikorna vore det mesta skada.

Helsa Emma från Ehrströms der alla äro friska,

Gud vare hos Eder mina älskade, kära alla. För Eder lefver jag och är Din trogne ömme make.

Snellman

P. S. Kanske är det bäst, att icke tänka på kökspiga härifrån. Kan Du få någon äldre människa för barnen, så betala, hvad som begäres. Unga sköterskor duga icke.

40

H:fors d. 16 September.

135 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 21.IX 1848*
HUB, JVS handskriftssamling

Saknade Make!

50

Ännu engång vill jag helsa på dig med några rader, och sedan väntar jag dig hem, Gud i himmelen gifve att du skulle trifvas, och nu längta att så fort som möjligt få återkomma till ditt hem, till de dina, att du skulle sakna oss, som vi sakna dig. och ej någonstans i verlden finna